

## Enden er nær

Året begynder at gå på hæld – og det gør emnerne sådan set også. Der hænger et par tunge og venter – film og hands – og kan man tale om en abe på skulderen, er vi vist nærmest i orangutang-klassen også. Det vil jeg godt reservere mig retten til at filosofere over i jule- og nytårsdagene, så det dukker op forrest i 2022. Så denne uge bliver igen lidt løst gods – der er formentlig heller ikke andre, der har tid til eller lyst til at begrave sig i den højere teori, når tingene handler om de sidste indkøb, indfangning af juletræ, og hvad der så ellers hører sig til højtiden.

Men der har da været et par sjove små ting forbi inden for den seneste uge, men heldigvis intet højdramatisk. Vi kan jo starte med pokalkvartfinalen mellem Hvidovre og SønderjyskE, som endte i en neglebidende straffesparkskonkurrence (efter en mindst lige så neglebidende kamp). Her var det virkelig rart at se en dommer, som turde dømme et straffespark om efter en målmandsredning – oven i købet et meget afgørende straffespark af slagsen. Reglerne er jo sådan set klare nok: målmanden må bevæge sig, så tosset han vil, i optakten til sparket, men når det tages, skal han have minimum én fod i berøring med mållinjen (eller direkte over den). Det var en regel, som blev revideret for ganske få år siden i den erkendelse, at det var ret umenneskeligt, at målmanden skulle stå mere eller mindre mejslet i sten inde på sin mållinje og bare vente, og allerhøjest bevæge sig fra side til side. Selvfølgelig er der også en eller anden form for bagatelgrænse her, men i det givne tilfælde var SønderjyskEs målmand pænt foran linjen med begge fødder, så omsparket var fuldstændig korrekt. At det så i den sidste ende ikke kom til at betyde alverden for resultatet, er en anden historie.

Bliver vi ved pokalkvartfinalerne, har der været lidt snak, om Brøndby mangler et straffespark i de døende minutter i kampen mod FC Midtjylland i Herning, hvor der er en kropskontakt med Simon Hedlund. Og nu skal vi have fat i bagatelgrænsen igen (og hvis nogen skulle være i tvivl, er den direkte nævnt i fodboldlovens paragraf 5).. Man kunne måske godt med lidt god vilje finde et strafbart puf på Hedlund – man kunne også vælge at betragte det som en kamp om bolden, hvor to spillere jagter og selvfølgelig ikke har armene klistret ind til siden. Det helt afgørende bliver, hvilket niveau der i øvrigt har været lagt for kropskontakter gennem kampen. Det var rimelig højt, og det bekom tilsyneladende også spillerne vel. I hvert fald var der ikke meget brok (allerhøjest fra bænken).

Det er jo denne evige balance – skal man tage lovbogen i hånden og fløjte tingene i stykker, eller skal man nøjes med det væsentligste, så der også stadig bliver en publikumsoplevelse ud af det? Jeg er sikker på, at enhver fodboldelsker vil holde på det sidste. For skulle man tage fodboldlovens paragraf 12, hvor alle de grimme ting gemmer sig, bogstaveligt, ville vi have have afbrydelser ved stort set hver eneste kropskontakt. Det var noget af det, som jeg selv lærte i min tidlige dommerkarriere: spillerne ville simpelthen ikke have alt det fnidder – fodbold er en kontaktsport, så jeg måtte sænke filteret ganske meget, og så kørte det egentlig meget godt.

I den givne situation fæstner jeg mig også ved, at Hedlund falder let, så snart han mærker berøringen. Men jeg observerer også, at der ikke er nogen form for protester fra ham, da han får et gult kort for film. Det synes jeg så måske personligt er i den hårde ende af skalaen – vi skal stadig huske, at en kontakt i straffesparksfeltet ikke blot er et spørgsmål om straffespark eller film, men at der også er den banale 'tilfældigt sammenstød' i spil, som jo hverken giver

det ene eller andet. Så ved jeg udmærket godt, at Hedlund har en historik med at falde meget let (vi havde et kursus for et par år siden, hvor vi kunne tage fire eksempler fra seks runder op af tasken), men det skal selvfølgelig ikke påvirke vurderingen af denne ene situation. Jeg har også noteret mig, at der ikke har været nogen grimme overskrifter efterfølgende på denne konto. Så jeg er ret overbevist om, at denne landede, hvor den skulle.

En tredje interessant ting dukkede op i Conference League-kampen mellem FC København og Slovan Bratislava. Og nu skal vi ud i trøjefarver igen. Flere læsere har spurgt mig, hvordan det kan lade sig gøre, at Grabara står med blå ærmer, når Slovan spiller i blå. Nu så jeg kun den sidste del af 2. halvleg, og dér var Grabara jo mildest talt ikke i fokus, så jeg kan ikke hjemmefra afgøre, om det er en blå undershirt, eller om det simpelthen er en tofarvet målmandstrøje. Nu om stunder er der jo alverdens heksekunster med integrerede sokker i fodboldstøvler og tilsvarende.

Men det ser højst mærkeligt ud, og når der er problemer med farverne, er det typisk, fordi det har været den sidste mulighed. Jeg har utallige gange til UEFA-sikkerhedsmøder siddet og måttet jonglere med farver sammen med dommeren – nogle gange mere dramatisk end andre (og det kan virkelig gå hedt for sig, for nu er der følelser involveret) - og så har man måttet lande på et følsomt kompromis. Men jeg har undercover spurgt én af dem, der var involveret i kampen, og det var overhovedet ikke oppe på sikkerhedsmødet, ligesom ingen under selve kampen gjorde nogen bemærkninger af nogen art.

Men det er klart, at ærmefarver kan give potentielle problemer ved høje bolde, for hvis arm var det nu lige, at den bold ramte – målmandens eller angriberens ? Vi er nok bedst tjent med at parkere den i afdelingen med uopklarede og besynderlige sager, for der er ingen tvivl om, at der overskrides indtil flere regler her. Hvis det er en undershirt, skal den have samme farve som selve trøjen. Og den må ikke kunne forveksles med nogle andre spillere.

Nå, det er fint at kunne nørde rundt i sådanne detaljer, specielt når de ikke fik praktisk betydning, for ellers ville en vis herre have været løs.

Vi nærmer os de stunder, hvor der skal kigges på klejnekogning, småkagebagning og alt det andet, der hører højtiden til. For slet ikke at tale om de gaver, der lige skal hentes hjem i sidste sekund (jeg selv ingen undtagelse). Ingen har åbenbart for mig endnu, hvordan deadlines ligger omkring jul og nytår, nu hvor både juleaften og nytårsaften ligger på fredage, som er udgivelsesdagen. Men jeg frygter det værste...

Men uanset hvad vil jeg gerne ønske alle læsere en rigtig glædelig jul og et godt nytår. Tak for mange gode input i løbet af året. Nogle er behandlet, og nogle ligger på hylden til bedre tider. Men de skal nok komme.